

RIJEČ UREDNIKA

Bogata raznolikost religioznopedagoške i katehetske stvarnosti ogleda se i u ovom broju našeg časopisa u kojem priloge možemo, s obzirom na podrijetlo, svrstati u dvije velike skupine. U prvoj su članci koji su napisani izravno za naš časopis, dok drugu cjelinu čine već objavljeni članci, koji su međutim do sada, ponajviše zbog jezika, vjerojatno bili nedostupni većini naših čitatelja.

O nekim temeljnim a nikad dovoljno naglašenim pojedinostima u nastupu vjeroučitelja govori nam B. Jendorff, ističući kako vjeroučitelj podučava »glavom, rukama i nogama«, tj. kako u svom vjeroučiteljskom djelovanju i izravnom kontaktu s vjeroučenicima mora imati na umu i asocijacije koje kod vjeroučenika pobuđuje ne samo sadržaj njegova verbalnog poučavanja nego i ono što komunicira »govorom tijela«. Drugim riječima, autor podsjeća na važnost vjeroučiteljeve dvostruke vjernosti, a to znači vjernosti i Bogu i čovjeku. O školskom je vjeronauku riječ i u članku Josipa Šimunovića, koji nas poziva da se zajedno s njime, na temelju desetogodišnjeg iskustva i uz pomoć ankete provedene među vjeroučenicima, upitamo kakav je naš školski vjeronauk i što bismo mogli i trebali učiniti kako bi on bio još bolji, a to znači katehetski i religioznopedagoški suvremeniji, vjeroučenicima bliži i u svakom smislu plodonosniji. O zanimljivoj inicijativi rada s mladima u susjednoj nam Sloveniji piše profesorica mariborskog Teološkog fakulteta M. Šverc. Iako je animacija svima nama poznat pojam, a mnogi pastoralni djelatnici i u Hrvatskoj već dulje u te aktivnosti nastoje uključiti što više mladih, ipak će, nadam se, svima nama biti na poticaj ovo razmišljanje koje ukazuje na konkretno iskustvo slovenskih pastoralnih djelatnika, teologa i religioznih pedagoga. Upotreba biblijskih i književnoumjetničkih tekstova u nastavi vjeronauka već odavno nije nikakva novost. O vrijednosnim korijenima motivacije i komunikacije tih tekstova govori nam Pejo Karlović i podsjeća nas na važnost autentičnosti u tom procesu, predloživši nam i specifičan *model zajedničkog dočitavanja teksta*.

Sljedećih nekoliko priloga dio su druge cjeline ovoga broja našeg časopisa, u kojoj predstavljamo članke već objavljene prije desetak godina na španjolskom odnosno talijanskom jeziku, a našoj čitateljskoj publici, osim uskog kruga stručnjaka, uglavnom nepoznate. O epistemološkim pitanjima katehetike kao znanosti raspravlja Emilio Alberich, ukazujući na temeljnu povezanost katehetike i s teologijom i s pedagogijom. Iako je katehetika teološka znanost koja je usko povezana s pastoralnom teologijom, ona je ujedno i pedagoška znanost, a Alberich nam dokazuje kako može opstojati ta njezina bipolarnost i na temelju čega je ipak moguće govoriti o zasebnoj katehetsknoj znanosti.

Iz poznatoga talijanskog *Leksikona pastoralna mladih* preuzeli smo sljedeća tri članka koji govore o ekologiji, ljudskom iskustvu i području s obzirom na njihovu povezanost s pastoralom mladih. Budući da je riječ o priložima preuzetim iz leksikona, svaki od tih članaka daje u određenom smislu i (kratak) zaokružen pogled na pojedinu temu. Moralist Guido Gatti upozorava nas da ekologija nije nikakav pomodni hir nekih ekscentričnih zapadnih krugova nego dapače gorući problem suvremenog svijeta i moralni imperativ svakog ozbiljnog katoličkog bavljenja svijetom u kojem živimo. I ne samo to: upravo ekologija ukazuje na neizostavnu povezanost našeg naraštaja s onima koje još i ne poznajemo, s naraštajima koji dolaze, ukazujući time na potrebu da u svoju moralnu svijest i odgovornost uključimo i sasvim konkretnu brigu i odgovornost za budućnost, a to onda znači i odricanje i odgovornu uporabu prirodnih dobara koja nisu samo naše vlasništvo, nego pripadaju i naraštajima koji dolaze. Katehetičar Joseph Gevaert podsjetit će nas kako je istina da je za suvremenu katehezu i religioznopedagošku djelatnost ljudsko iskustvo vrlo bitno, ali kako to nije bilo koje iskustvo te kako vjeroučitelj i kateheta ne mogu i ne smiju gledati prije svega na ono što vjeroučenike »zanima« i o čemu su oni spremni »razgovarati«. Iskustvo koje je katehetski i religioznopedagoški značajno puno je više od toga. Stoga ni jednom čitatelju ovog časopisa neće biti naodmet pažljivo proučiti ovaj članak u kojem autor iz bogate riznice svog znanja i iskustva ukratko iznosi probrane sadržaje. Stručnjak za pastoral mladih J. E. Vecchi objasnit će nam na što se misli kad se u pastoralu govori o području i koje su pastoralne značajke tog područja. Ali ne samo to! Vecchi će nas pozvati i na hrabar i otvoren pristup svijetu u kojem živimo, na aktivno sudjelovanje u njegovim »radostima i nadama«, na što su, prisjetimo se, prije četiri desetljeća podsjetili biskupi okupljeni na II. vatikanskom saboru, kako bi vjera koju živimo bila doista vjera ljudi-kršćana koji žive stvarnim životom, solidarni s drugim ljudima na konkretnom području.

Izvještaj R. Chałupniaka o ovogodišnjem katehetskom simpoziju u Opolu upoznat će nas s nekim manje znanim pojedinostima katehetske situacije u toj velikoj zemlji, a neki od tamo iznesenih problema, složiti ćete se, nisu samo poljski. Tu je i model A. Peranića za upotrebu *fotogovora* u nastavi vjeronauka, a na kraju ćete naći i nekoliko podataka o nekim novim katehetskim i pastoralnim izdanjima.

Plodonošno čitanje i ugodan odmor!

Urednik